

ת"פ 1818/08/20 - מדינת ישראל-פמ"ד נגד אברהים אלחמידי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 1818-08-20 מדינת ישראל נ' אלחמידי(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 446122/2020

בפני כבוד השופט יובל ליבדרו
המאשימה:
נגד
הנאשם:
מדינת ישראל-פמ"ד ע"י ב"כ עו"ד
1. אברהים אלחמידי (עציר) ע"י ב"כ עו"ד ליאור חיימוביץ

החלטה

1. לפניי בקשה לתיקון גזר דין לפי סעיף 81 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: "חוק בתי המשפט") שניתן בעניינו של הנאשם ביום 1.7.2021.

בבקשה עותרת המאשימה לתקן את גזר הדין ביחס לרכיב של ניכוי ימי המעצר כפי שנקבע בגזר הדין.

רקע עובדתי

2. הנאשם נעצר במסגרת התיק שבכותרת ביום 22.7.2020.

ביום 24.3.2021 נדון הנאשם בתיק אחר (ת"ד 12695-11-15 מדינת ישראל נ' אלחמידי) לעונש של 6 חודשי מאסר בפועל אותם החל לרצות עת היה עצור במקביל בתיק זה.

ביום 1.7.2021 נדון הנאשם במסגרת התיק שבכותרת לעונש של 3 שנות מאסר וחצי בניכוי ימי מעצרו לצד עונשים נלווים. בסעיף 17(א) לגזר הדין ציינתי כי: "**במסגרת חישוב ניכוי ימי המעצר ינוכו 3 חודשים (מתוך 6) בהם היה נתון הנאשם במאסר בתיק האחר...**".

3. ביום 18.7.2021 פנה שב"ס אל המאשימה לקבל הבהרה על אודות הוראת ניכוי זו. מהפניה עולה כי שב"ס חישב את ימי ניכוי מעצרו של הנאשם כדלקמן:

ניכוי ימי מעצרו של המשיב בגין התיק שבכותרת בלבד מיום 22.7.2020 ועד 23.3.2021.

ניכוי נוסף בגין התקופה החופפת (של ימי המעצר בתיק שבכותרת וימי המאסר בתיק האחר) של 3 חודשים החל מיום 24.3.2021 ועד 24.6.2021.

בנוסף צוין בפניית שב"ס כי בהתאם לסעיף 43 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ונוכח העובדה כי בגזר הדין לא צוין מועד תחילת ריצוי המאסר בתיק שבכותרת הרי שמאסרו של הנאשם יחושב החל מיום מתן גזר הדין (1.7.2021), מה שלשיטת שב"ס יוביל ל"בליעת" יתרת המאסר בתיק האחר בתוך עונש המאסר בתיק שבכותרת בהתאם להוראת סעיף 45 לחוק העונשין.

טענות הצדדים

4. נוכח פניית שב"ס והאופן בו חישוב הוא את תקופת מאסרו של הנאשם הגישה המאשימה בקשה לתיקון גזר הדין בה עתרה: **"לתקן את גזר הדין ביחס לניכוי ימי מעצר הנאשם ולהורות כי מתוך תקופת המאסר בתיק דנן, לא ינוכו 3 חודשים בהם ריצה מאסר בתיק האחר, במקביל למעצרו בתיק זה או לחלופין - 3 חודשים מתוך התקופה בה ריצה מאסר במקביל למעצרו בתיק זה, ייצברו לעונש המאסר שהוטל על הנאשם"**.

5. ב"כ הנאשם טען בתגובתו כי יש טעם לפגם בבקשת המאשימה לתיקון גזר הדין בהתאם לסעיף 81 לחוק בתי המשפט שכן ההליך הסתיים זה מכבר ובית המשפט קם מכסאו.

ב"כ הנאשם טען כי הבקשה לתיקון גזר הדין אינה עומדת בתנאיו של סעיף 81(א) לחוק בתי המשפט, לרבות בהקשר של המונח "טעות" בסעיף זה. ב"כ הנאשם טען כי המאשימה מבקשת למעשה לשנות באופן מהותי את רכיב המאסר שנקבע בגזר הדין. ב"כ הנאשם הוסיף כי לא נפלה כל טעות בגזר הדין שהוא בהיר ונהיר לרבות ביחס לאופן חישוב ריצוי המאסר.

ב"כ הנאשם הפנה להחלטת בית המשפט העליון (רע"ב 4017/08 **נעים אליהו נ' שרות בתי הסוהר ואח'** [פורסם בנבו, 9.9.2008], להלן: "עניין אליהו") ממנה עולה כי בית המשפט סיים את מלאכתו עם מתן גזר הדין ואין מקום לפנות אליו לצורך פרשנות גזר הדין למעט לצורך תיקון טעות סופר על-פי דין.

6. בתשובה לתגובת הנאשם המאשימה טענה (באופן משתמע) כי הטעות בגזר הדין הדורשת תיקון היא השמטה של המילה "לא" וכי הנוסח הנכון ביחס לניכוי ימי המעצר בסעיף 17(א) לגזר הדין צריך היה להיות: **"במסגרת ימי המעצר לא ינוכו 3 חודשים בהם היה נתון הנאשם במאסר בתיק האחר"**.

דין והכרעה

7. סעיף 81(א) לחוק בתי המשפט קובע את התנאים בהם רשאי בית המשפט לתקן טעות שנפלה בגזר דינו: **"מצא בית משפט כי נפלה טעות בפסק דין או בהחלטה אחרת שנתן, רשאי הוא, תוך עשרים ואחד ימים מיום נתינתם, לתקנם בהחלטה מנומקת, ורשאי הוא לשמוע טענות בעלי הדין"**.

לענין זה; לענין זה, "טעות" - טעות לשון, טעות בחישוב, פליטת קולמוס, השמטה מקרית, הוספת דבר באקראי וכיוצא באלה".

בענייננו לא נפלה כל "טעות" במובנו של סעיף 81 לחוק בתי המשפט. בקשת המאשימה היא לתיקון מהותי של גזר הדין ביחס לניכוי חלקי של ימי המעצר גם מתוך תקופה בה היה הנאשם אסיר במסגרת התיק האחר, והיא אך לבשה אצטלה של בקשה לתיקון לפי סעיף 81 לחוק בתי המשפט.

8. למעלה מן הנדרש אעיר כי לסברת שב"ס, שעל בסיסה הוגשה בקשת המאשימה, לפיה נוסח גזר הדין מוביל לשימוש בסעיף 45(ב) לחוק העונשין ביחס לשני עונשי המאסר שהוטלו על הנאשם, אין מקום.

בבגץ 423/10 **טל יגרמן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 30.6.2010), פסקה טו' התייחס בית המשפט העליון לשאלת תחולתו של סעיף 45(ב) לחוק העונשין, וקבע כי סעיף זה:

"נועד, בראש וראשונה, להתמודד עם ספק פרשני העלול להיוצר, שעה שבית משפט שדן נאשם, אשר כבר נדון בהליך אחר לעונש מאסר שטרם רוצה במלואו, לתקופת מאסר נוספת - שותק בשאלת היחס בין תקופות המאסר" (דגש לא במקור, י' ל').

בענייננו גזר הדין בתיק שבכותרת לא שתק בשאלת היחס בין תקופות המאסר, שהרי בפסקה 15 לגזר הדין נקבע במפורש כי: **"...מטעם דומה מצאתי לדחות את הטענה החלופית של חפיפת עונשי המאסר האחד לשני. חפיפה זו תפגע בעקרון ההלימה הנדרש ביחס לכל אחד מעונשי המאסר שהוטלו על הנאשם".**

9. משבית המשפט דחה כאמור את בקשת ב"כ הנאשם לחפוף את עונשי המאסר, נראה כי הבקשה לתקן את גזר הדין כפי שביקשה המאשימה מתייתרת.

10. לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את בקשת המאשימה לתיקון גזר הדין.

המזכירות מתבקשת לשלוח העתק מהחלטה זו לצדדים ולשירות בתי הסוהר וחזקה שב"כ הנאשם יעדכן הנאשם.

ניתנה היום, ט"ז אלול תשפ"א, 24 אוגוסט 2021,
בהעדר הצדדים.